

การปรับปรุงการคุ้มครองผู้ลี้ภัยและการส่งเสริม
ความรับผิดชอบในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ผ่าน
โครงการเสริมสร้างศักยภาพทางกฎหมายและ
ความเป็นผู้นำด้านผู้ลี้ภัย (ARPR)

สรุปโครงการแบบย่อ 2566–2568

สงวนลิขสิทธิ์ ©2568 อโซลัมแอคเซส ประเทศไทย

Refugee and Asylum Seekers
Information Centre

สรุปโครงการแบบย่อนี้จัดทำขึ้นในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568 โดยความร่วมมือกันระหว่าง
เครือข่ายที่นำโดยผู้ลี้ภัย (RLN) และอโซลัมแอคเซส ประเทศไทย (AAT)

โครงการ ARPR คืออะไร?

การปรับปรุงการคุ้มครองผู้ลี้ภัยและการส่งเสริมความรับผิดชอบในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ผ่านโครงการเสริมสร้างศักยภาพทางกฎหมายและความเป็นผู้นำด้านผู้ลี้ภัย (ARPR) เป็นโครงการการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) ที่มีวัตถุประสงค์เบื้องต้น คือเพื่อปรับปรุงการคุ้มครองผู้ลี้ภัยและส่งเสริมความรับผิดชอบผ่านการเสริมสร้างศักยภาพทางกฎหมายและความเป็นผู้นำ ซึ่งได้ดำเนินการในประเทศไทย มาเลเซีย และอินโดนีเซีย ระหว่างปี พ.ศ. 2566 จนถึงปี พ.ศ. 2568 โดยมุ่งเน้นไปที่การเพิ่มความสามารถของผู้ลี้ภัยในด้านความรู้ การใช้จริง และการเสนอปรับแก้กฎหมายและนโยบายที่มีผลกระทบต่อชีวิตของพวกเขา

เครื่องมือเสริมสร้างศักยภาพทางกฎหมาย : เครื่องมือนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยปรับปรุงกระบวนการทางกฎหมายให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเสริมสร้างความสามารถให้ผู้ลี้ภัยเข้าถึงและเรียนรู้ความรู้ทางกฎหมายที่จำเป็นสำหรับการปกป้องตนเองและบุคคลรอบข้าง

ความรู้ทางกฎหมาย : ความรู้เกี่ยวกับสิทธิทางกฎหมายและระบบยุติธรรมที่ผู้ลี้ภัยได้รับ ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้พวกเขาสามารถเข้าถึงกระบวนการทางกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีหลักประกันในสิทธิของตนเอง

การใช้กฎหมาย : การเสริมสร้างศักยภาพทางกฎหมายช่วยให้ผู้ลี้ภัยสามารถเข้าถึงตลอดจนใช้ทรัพยากรและบริการทางกฎหมายเพื่อปกป้องสิทธิ และผลประโยชน์ของตน

การเสนอปรับแก้กฎหมาย : เสริมศักยภาพให้บุคคลและชุมชนผู้ลี้ภัยสามารถมีส่วนร่วมและมีบทบาทมากขึ้นในการเสนอปรับแก้กระบวนการกฎหมายและนโยบาย รวมถึงสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงที่สะท้อนความต้องการของพวกเขาอย่างแท้จริง

การเสริมสร้างความยุติธรรม :

ผู้ที่มีบทบาทสำคัญในโครงการ ARPR ของประเทศไทยประกอบด้วยใครบ้าง?

อาสาสมัครชุมชนผู้ลี้ภัย : เป็นบุคคลที่ได้รับการฝึกอบรมเพื่อให้ข้อมูลทางกฎหมายและการสนับสนุนภายในชุมชนผู้ลี้ภัยของตน โดยส่วนใหญ่จะทำงานผ่านคลินิกกฎหมายซึ่งเป็นบริการชุมชนที่จัดไว้ให้ อาสาสมัครทำหน้าที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายไทยและกระบวนการพิจารณาสถานะผู้ลี้ภัย (RSD) คลินิกกฎหมายจะให้คำแนะนำเกี่ยวกับประเด็นทางกฎหมายต่างๆ ซึ่งช่วยให้ชุมชนผู้ลี้ภัยมีศักยภาพเพิ่มขึ้นในการตัดสินใจอย่างรอบรู้และปกป้องผลประโยชน์ของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Refugee-Led Network (RLN) : เป็นโครงการริเริ่มใหม่ที่ขับเคลื่อนโดยผู้ลี้ภัย ซึ่งมีบทบาทนำในการสนับสนุนและรณรงค์เพื่อส่งเสริมสิทธิของชุมชนผู้ลี้ภัยในกรุงเทพฯ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้ลี้ภัยมีความปลอดภัย มีเสรีภาพในการย้ายถิ่นฐาน เข้าถึงการคุ้มครองทางกฎหมายและบริการที่จำเป็น ตลอดจนส่งเสริมศักดิ์ศรีและความมั่นคงในชีวิตอย่างยั่งยืน

พันธมิตรโครงการ ARPR ประกอบด้วยองค์กรใด?

โครงการ ARPR เป็นโครงการริเริ่มร่วมกันโดยมีองค์กรต่างๆ ร่วมมือกันเป็นพันธมิตรหลัก ได้แก่ อโซลัมแอคเซส ประเทศไทย (AAT) ศูนย์เนลสัน แมนเดลา เพื่อการแก้ไขความขัดแย้ง การป้องกันความรุนแรงและความมั่นคงของมนุษย์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อโซลัมแอคเซส ประเทศมาเลเซีย (AAM) และ ศูนย์ข้อมูลผู้ลี้ภัย และผู้ขอสถานะผู้ลี้ภัย (RAIC) ประเทศอินโดนีเซีย องค์กรเหล่านี้ทำงานร่วมกันเพื่อดำเนินการวิจัยเรื่องการเสริมสร้างศักยภาพทางกฎหมายและการรณรงค์สนับสนุนกิจกรรม ในประเทศไทย มาเลเซีย และอินโดนีเซีย

โครงการ ARPR มีวัตถุประสงค์อะไร?

วัตถุประสงค์ที่ 1 : เพื่อวิเคราะห์กรอบกฎหมายที่มีอยู่และทำการประเมินด้านความรู้ (KNOW) การใช้ (USE) และการปรับแก้ (SHAPE) ที่เกี่ยวกับกฎหมายเหล่านี้ของผู้ลี้ภัย เพื่อปรับปรุงกฎหมายและนโยบาย และยกระดับโครงการการเสริมสร้างศักยภาพทางกฎหมาย

วัตถุประสงค์ที่ 2 : เพื่อประเมินประสิทธิผลของโครงการการเสริมสร้างศักยภาพทางกฎหมายปัจจุบันที่ใช้สนับสนุนด้านความรู้ (KNOW) การใช้ (USE) และการปรับแก้ (SHAPE) ที่เกี่ยวกับกฎหมายให้แก่ผู้ลี้ภัยโดยเฉพาะกลุ่มที่ถูกไล่และนำผลจากการประเมินเหล่านี้ไปทำการปรับปรุงโครงการเพื่อให้สามารถบริการผู้ลี้ภัยได้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ที่ 3 : เพื่อดำเนินการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลของกิจกรรมการเสริมสร้างศักยภาพทางกฎหมายในประเทศไทย มาเลเซีย และอินโดนีเซีย เพื่อให้คำแนะนำที่ จะนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพของโปรแกรมในระดับภูมิภาค

หมายเหตุ: ข้อมูลโครงการต่อไปนี้เป็นข้อมูลของโครงการในประเทศไทยเท่านั้น

2

ระเบียบวิจัย

การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (Participatory Action Research: PAR) ในโครงการ ARPR มีวิธีดำเนินการอย่างไร?

การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม (PAR) ให้ความสำคัญกับผู้เข้าร่วมโครงการและสมาชิกชุมชนในฐานะพันธมิตรที่เท่าเทียมกันในกระบวนการวิจัยผ่านการมีส่วนร่วม ตลอดกระบวนการ โดยในโครงการ ARPR นั้น กระบวนการ PAR จะผนวกอาสาสมัครชุมชนด้านกฎหมายและ RLN เข้าเป็นส่วนหนึ่งของทีมวิจัย ให้มีบทบาทในฐานะนักวิจัยอย่างแท้จริง ไม่ใช่เพียงผู้ให้ข้อมูล

แนวทางของการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมมีประโยชน์ต่อโครงการ ARPR อย่างไร?

เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของผู้ลี้ภัย : ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้โดยตรงกับประสบการณ์และความท้าทายที่ผู้ลี้ภัยต้องเผชิญ ตัวอย่างเช่น นักวิจัยดำเนินการสำรวจเพื่อหาว่ากฎหมายฉบับใดสำคัญที่สุดสำหรับชุมชนผู้ลี้ภัย และผู้ช่วยนักกฎหมายนำผลการสำรวจนั้นไปใช้เพื่อวางแผนและดำเนินการคลินิกกฎหมายสำหรับชุมชนต่างๆ

การเสริมสร้างศักยภาพ : การมีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัยช่วยเสริมสร้างศักยภาพให้กับอาสาสมัครชุมชนด้านกฎหมายและสมาชิก RLN รวมถึงส่งเสริมความเป็นเจ้าของและการมีส่วนร่วมในกระบวนการอย่างแท้จริง ตัวอย่างเช่น นักวิจัยได้ร่วมกันพัฒนาและใช้เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมมาแสดงให้เห็นถึงประสิทธิผลของกิจกรรมต่าง ๆ

ผลการวิจัยมีคุณภาพมากขึ้น : การรับฟังความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมอย่างต่อเนื่องช่วยให้สามารถปรับปรุงโครงการและนโยบายให้ตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของผู้ลี้ภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ตัวอย่างเช่น นักวิจัยได้ร่วมกันพัฒนาตัวชี้วัดเพื่อประเมินและ ยกระดับการดำเนินงาน ซึ่งนำไปสู่การวางแผนการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถอย่างเหมาะสม

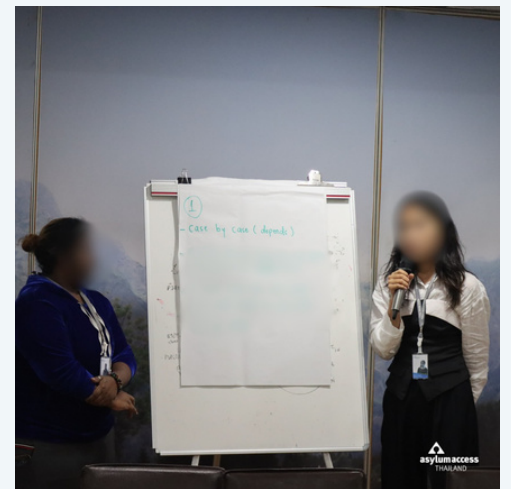
วิธีการใดที่ใช้ในการวิจัยนี้ ?

ในโครงการ ARPR นักวิจัยได้นำวิธีการที่หลากหลายมาใช้ในการรวบรวมข้อมูลจากชุมชนผู้ลี้ภัย โดยการทำงานทั้งหมดเริ่มต้นจากการขอความยินยอมโดยชัดแจ้งจากชุมชนก่อนเก็บข้อมูล

การสำรวจเก็บข้อมูล : ใช้ในการประเมินระดับการเรียนรู้และประสิทธิผลของกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพด้านกฎหมาย เช่น คลินิกกฎหมาย และกิจกรรมการสนับสนุน

แบบทดสอบก่อนและหลัง/แบบฟอร์มการประเมิน : ใช้เพื่อประเมินการเรียนรู้และประสิทธิผลของการจัดกิจกรรมเพื่อการเสริมสร้างศักยภาพทางกฎหมายในระหว่างดำเนินการกิจกรรมคลินิกกฎหมายและกิจกรรมการสนับสนุน

วิธีวิจัยเชิงคุณภาพ : ครอบคลุมการสัมภาษณ์รายบุคคลและการสนทนากลุ่มย่อยเพื่อเข้าใจประสบการณ์ ความต้องการ และความท้าทายของผู้ลี้ภัยในเชิงลึก

3 ผลการวิจัยที่สำคัญ

ผลการวิจัยที่ได้จากการสำรวจในประเทศไทยจนถึงปัจจุบันมีอะไรบ้าง?

ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่จำกัด : ผลการสำรวจพบว่า ผู้ลี้ภัยส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับตนเองในระดับจำกัด อย่างไรก็ตาม พวกเขาแสดงให้เห็นถึงความเต็มใจอย่างมากในการเรียนรู้เกี่ยวกับกฎหมายไทย โดยกว่า 96% ระบุว่าต้องการเข้าร่วมการฝึกอบรมทางกฎหมาย

ความท้าทายของผู้ลี้ภัย : การทบทวนและตรวจสอบทางกฎหมายแสดงให้เห็นว่าผู้ลี้ภัยต้องเผชิญกับความเสี่ยงต่อการถูกจับ ถูกกักขัง ขาดโอกาสในการทำงาน และ การเข้าถึงการดูแลสุขภาพที่จำกัด

ยกระดับการคุ้มครองผู้ลี้ภัย : การทบทวนและตรวจสอบทางกฎหมายแสดงให้เห็นว่าถึงแม้ประเทศไทยจะไม่ได้ลงนามในอนุสัญญาว่าด้วยสถานภาพผู้ลี้ภัย พ.ศ. 2494 ก็ตาม แต่ก็ยังมีระเบียบการคัดกรองผู้ลี้ภัยของประเทศไทยที่เรียกว่า National Screening Mechanism (NSM) ที่ให้การคุ้มครองชั่วคราวแก่ผู้ลี้ภัยบางส่วนที่เข้าข่ายเป็นผู้มีสิทธิได้รับการคุ้มครอง ซึ่งการคุ้มครองชั่วคราวนี้ช่วยให้ผู้ลี้ภัยสามารถพำนักอยู่ในประเทศไทยและรับการดูแลสุขภาพทางการแพทย์และการศึกษาเป็นการชั่วคราว อย่างไรก็ตาม การนำไปปฏิบัติยังขาดแนวทางที่ชัดเจน ทำให้มีผู้ลี้ภัยไม่มากนักที่ได้รับการคุ้มครองชั่วคราว ดังนั้น ผู้ลี้ภัยส่วนใหญ่จึงยังคงมีความเสี่ยงต่อการจับกุมและคุมขัง

4

กิจกรรมหลัก / ความคืบหน้า

กิจกรรมหลัก/ความคืบหน้าในฐานะสมาชิก RLN ดำเนินการจนถึงปัจจุบันมีอะไรบ้าง ?

กิจกรรมหลักของ RLN ประกอบด้วยการประชุมความต้องการของชุมชนผู้ลี้ภัย การมีส่วนร่วมในการประชุมระดับความคิดร่วมกับองค์กรพันธมิตร และการให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายแก่สมาชิกในชุมชนที่ประสบปัญหาความก้าวหน้าที่สำคัญได้แก่ การเพิ่มประสิทธิภาพการรณรงค์เพื่อสนับสนุนงานของเครือข่าย และการประสานความร่วมมือกับเครือข่ายและองค์กรที่มีเป้าหมายในการช่วยเหลือผู้ลี้ภัย โดยมุ่งแก้ไขปัญหาย่างเป็นระบบผ่านกระบวนการวางแผนเชิงกลยุทธ์

การเสริมสร้างขีดความสามารถ : การฝึกอบรมเกี่ยวกับ NSM กระบวนการยุติธรรมทางอาญา การคุ้มครองเด็ก การสื่อสาร การสร้างทีม การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวัฒนธรรม

การผลักดันนโยบายและกฎหมาย : มีส่วนร่วมในกิจกรรมสำคัญหลายประการ อาทิ การกล่าวสุนทรพจน์เนื่องในวันผู้ลี้ภัยโลก การร่วมพัฒนาและนำเสนอในหัวข้อการเข้าถึงบริการทางการเงินของธนาคารและการอพยพ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกที่งาน PILnet Global Forum กรุงเทพฯ รวมถึงการจัดเวทีวิชาการที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพื่อแก้ไขช่องว่างทางนโยบายและส่งเสริมมาตรการคุ้มครองผู้ลี้ภัยที่ครอบคลุม

การสร้างเครือข่าย : เป็นการเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเครือข่ายผู้ลี้ภัยและคนไร้รัฐ (CRSP) เพื่อขยายผลกระทบของโครงการ และผลักดันการสนับสนุนโครงการริเริ่มร่วมกัน

กิจกรรมหลัก/ความคืบหน้าที่อาสาสมัครชุมชนด้านกฎหมายดำเนินการจนถึงปัจจุบันมีอะไรบ้าง?

อาสาสมัครชุมชนได้สร้างความก้าวหน้าอย่างมีนัยสำคัญในการจัดคลินิกกฎหมายและให้ข้อมูลทางกฎหมายแก่ชุมชน พวกเขาได้รับการฝึกอบรมในประเด็นกฎหมายสำคัญ อาทิ การคุ้มครองเด็ก NSM และกระบวนการยุติธรรมทางอาญา นอกจากนี้ ยังประสบความสำเร็จในการสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนและส่งเสริมให้สมาชิกชุมชนเข้าร่วมคลินิกกฎหมายแม้ในสภาวะการณ์ที่มีความท้าทาย

การสนับสนุนทางกฎหมายและการศึกษา : การให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายและความรู้ที่จำเป็นแก่ผู้ลี้ภัย เพื่อสนับสนุนการเข้าถึงกระบวนการขอสถานะผู้ลี้ภัยและ สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิทางกฎหมายของตน

การพัฒนาเครื่องมือ : มีการพัฒนาเครื่องมือสำคัญหลายรายการเพื่อเสริมประสิทธิภาพการทำงานของอาสาสมัครชุมชนด้านกฎหมาย อาทิ คู่มือกฎหมายไทย ซึ่งจัดทำร่วมกับสมาชิก RLN กรอบการทำงานด้านการติดตามและประเมินผล รวมถึง คู่มือการฝึกอบรมสำหรับคลินิกกฎหมาย และเอกสารประกอบการดำเนินงานของคลินิกกฎหมาย

5 แผนงานส่วนที่เหลือของโครงการ

แผนงานสำหรับส่วนที่เหลือของโครงการในฐานะ RLN ประกอบด้วยอะไรบ้าง?

RLN จะยังคงดำเนินแผนงานส่วนที่เหลือของโครงการผ่านกิจกรรมด้านการรณรงค์สนับสนุนและเพิ่มขีดความสามารถของตนต่อไป โดยจะมุ่งเน้นไปที่การทำให้เครือข่ายเป็นที่รู้จักมากขึ้น การพัฒนาช่องทางการสื่อสาร การเข้าร่วมเครือข่ายอื่น การมีส่วนร่วมในการอภิปรายเชิงกลยุทธ์เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น และการปรับปรุงการเข้าถึงเพื่อจัดการกับปัญหาความต้องการของชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สมาชิก RLN มีจุดมุ่งหมายที่จะปรับปรุงผลของการทำงานให้ตรงกับเป้าหมายและการสนับสนุนชุมชน

การสนับสนุนที่เพิ่มขึ้น : RLN ตั้งเป้าที่จะเพิ่มระดับของการสนับสนุนโดยการมอบหมายงานที่มีประสิทธิภาพ ขยายกิจกรรมการรณรงค์ และเสริมสร้างการสื่อสารเพื่อขยายการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายอย่างครอบคลุม

การขยายการมีส่วนร่วมของชุมชน : RLN มุ่งหวังจะสร้างการเชื่อมโยงระหว่างคนไทยกับผู้ลี้ภัย พร้อมทั้งเปิดพื้นที่ให้ผู้ลี้ภัยมีโอกาสนำเสนอประสบการณ์และมีบทบาทในการสนับสนุนประเด็นที่เกี่ยวข้องกับตนเอง

แผนงานสำหรับส่วนที่เหลือของโครงการในฐานะอาสาสมัครชุมชนด้านกฎหมายประกอบด้วยอะไรบ้าง?

อาสาสมัครชุมชนด้านกฎหมายมีแผนที่จะขยายการเข้าถึงบริการโดยมีเป้าหมายให้ชุมชนมีส่วนร่วมในคลินิกกฎหมายมากขึ้น นอกจากนี้ ยังมุ่งหวังที่จะตอบสนองความต้องการเฉพาะของแต่ละชุมชนที่ระบุและเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับหัวข้อทางกฎหมายต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บริการชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความช่วยเหลือทางกฎหมายอย่างต่อเนื่อง : ขยายบริการสนับสนุนทางกฎหมายสำหรับผู้ลี้ภัย โดยมุ่งเน้นที่การตอบสนองต่อความต้องการและความท้าทายใหม่ๆ

คลินิกกฎหมาย : จัดตั้งคลินิกกฎหมายและทรัพยากรเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางกฎหมายให้กับชุมชนผู้ลี้ภัย

ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการวิจัย

กระบวนการวิจัยอาจทำให้ผู้เข้าร่วมต้องเผชิญกับความเสี่ยงบางประการ เช่น ความทุกข์ทางจิตใจจากการมีปฏิสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่หรือการพูดถึงประสบการณ์ที่ละเอียดอ่อน อย่างไรก็ตาม ผู้ช่วยนักกฎหมายและผู้สนับสนุนผู้ลี้ภัยจะทำงานร่วมกับไอซีเอ็มแอส เพื่อประเมินและลดอันตรายที่อาจเกิดขึ้น โดยใช้มาตรการต่างๆ เช่น การรับรอง ความยินยอมโดยสมัครใจ การปกป้องข้อมูลส่วนบุคคล การให้คำปรึกษาและการสนับสนุนทางกฎหมาย และการพัฒนาแนวทางรับมือหากเกิดสถานการณ์คับขันหรือปัญหาสุขภาพจิตฉับพลัน

ไทม์ไลน์ของโครงการ : 2566-2568

พฤษภาคม-มิถุนายน 2566

การเริ่มโครงการและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย : AAT ได้ปรึกษากับอาสาสมัครชุมชนด้านกฎหมายและ RLN เพื่อประเมินความสนใจเบื้องต้นของชุมชนผ่านกระบวนการหารือร่วมกันในการกำหนดทิศทางและความจำเป็นที่ชุมชนต้องการในการเข้าถึงบริการทางกฎหมาย

พฤษภาคม-มิถุนายน 2566

การเสริมสร้างขีดความสามารถ : ศูนย์เนลสัน แมนเดลา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้จัดการฝึกอบรมสำหรับอาสาสมัครชุมชนด้านกฎหมายและ RLN เพื่อเตรียมความพร้อมให้มีความสามารถในการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพในชุมชนและเข้าใจบทบาทของพวกเขาในฐานะนักวิจัยในการสำรวจและการดำเนินการต่างๆ

กรกฎาคม-ธันวาคม 2566

การประเมินความต้องการของชุมชนผู้ลี้ภัย : นักวิจัยได้พัฒนาและดำเนินการสำรวจที่ครอบคลุมเพื่อระบุความต้องการทางกฎหมายและความท้าทายที่ชุมชนต้องเผชิญ วิเคราะห์ข้อมูลการสำรวจเพื่อแจ้งการดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

มกราคม 2567

การสำรวจความรู้และการใช้ประโยชน์ : นักวิจัยได้ออกแบบและดำเนินการสำรวจครั้งที่สอง ซึ่งมุ่งเน้นไปที่การทำความเข้าใจเกี่ยวกับความตระหนักรู้ของชุมชนเกี่ยวกับกฎหมายไทย รวมถึงวิธีการใช้ประโยชน์และการปรับแก้กฎหมายเหล่านี้เพื่อการคุ้มครองและความยุติธรรม

กุมภาพันธ์-สิงหาคม 2567

การฝึกอบรมเฉพาะทางและการพัฒนาฝีมือ : ผู้เชี่ยวชาญของ AAT ได้จัดให้มีการฝึกอบรมที่มุ่งเน้นเป้าหมายเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมทางอาญา การคุ้มครองเด็ก และ NSM นอกจากนี้ ผู้ช่วยนักกฎหมายและสมาชิก RLN ได้มีการจัดทำคู่มือที่ครอบคลุมซึ่งสรุปกรอบกฎหมายของไทย

มิถุนายน 2567-สิงหาคม 2568

คลินิกกฎหมายชุมชน : อาสาสมัครชุมชนด้านกฎหมายดำเนินการคลินิกกฎหมายประจำภายในชุมชนของตน โดยเน้นที่ความยุติธรรมทางอาญา การคุ้มครองเด็ก และ NSM พร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือสมาชิกของชุมชนในการดำเนินกระบวนการทางกฎหมายไทย

กันยายน 2567-ธันวาคม 2568

การสนับสนุนอย่างต่อเนื่องและการพัฒนาเครื่องมือ : AAT ยังคงสนับสนุนและฝึกอบรมอาสาสมัครชุมชนด้านกฎหมายและ RLN เกี่ยวกับกฎหมายไทย ระเบียบวิธีการวิจัย และหัวข้ออื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามความจำเป็น โดยอาสาสมัครชุมชนด้านกฎหมายและสมาชิก RLN มีการพัฒนาและปรับปรุงเครื่องมือทางกฎหมาย

ปลายปี 2568 / ต้นปี 2569

การประชุมระดับภูมิภาค : ผลการวิจัยขั้นสุดท้ายจะถูกนำเสนอในการประชุมระดับภูมิภาคที่กรุงเทพมหานคร

โครงการนี้ได้รับทุนสนับสนุนจากศูนย์วิจัยเพื่อการพัฒนากระหว่างประเทศ (IDRC) ออตตาวา ประเทศแคนาดา ภาพที่นำเสนอในที่นี้อาจไม่ได้มาจาก IDRC หรือคณะกรรมการบริหารของ IDRC

